

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' נִיֶּסָן: (יומא דהילולא דהאי בועינא

קדישא הרב הקדוש והטהור מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי אהרן ראטה בן רבי שמואל יעקב זי"ע)

סֵדֶר לְקוּטֵי פּוֹתְרֵי"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה עַב

דַּע, שְׁקִישָׁה מְאֹד לְהִיּוֹת מְפָרָסִם. כִּי מַה שְׁהוּא מְפָרָסִם, הוּא מִזִּיק לוֹ מְאֹד. כִּי לְפַעֲמִים צָרִיךְ לְסַבֵּל יְסוּרִין בְּשִׁבְלֵי רַבִּים, כְּמַה שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ג): "וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ". כִּי מֵאַחַר שְׁהוּא מְפָרָסִם, עַל־כֵּן הוּא בְּבַחֲיִנּוֹת (שָׁם): "לָכֵן אֶחָלַק לוֹ בְּרַבִּים", עַל־כֵּן צָרִיךְ לְסַבֵּל יְסוּרִין בְּשִׁבְלֵי רַבִּים, כִּי עָלָיו נֶאֱמַר: "וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ". רַק שְׂיִישׁ כְּמַה בְּנֵי אָדָם שְׁצָרִיכִין לְהִיּוֹת מְפָרָסִים, וְעוֹשִׂים אוֹתָם דְּזִקָּא מְפָרָסִים. אֲבָל יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמֻקְבָּלִים מֵעֲצָמָם יְסוּרִים עֲלֵיהֶם בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה מַחְלִיפִין הַשֶּׁפַע. כְּמִבְּאֵר לְמַעְלָה בְּסִימָן ס"ג עַל פָּסוּק "וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו". עֵינֵי שָׁם:

הַתּוֹרָה עַב

לְפַעֲמִים בָּא לְאָדָם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְנַעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ שְׁעָה אִישׁ כְּאִשׁ. וְאַחֲר־כֵּן רוּצָה לַעֲשׂוֹת עֲבָדָא, בְּאִשְׁרֵי שְׁנַתְעוּרָר לְבוֹ לְתִשׁוּבָה, בְּכֵן רוּצָה לְנַסֵּעַ לְהַצְדִּיק. וְאַחֲר־כֵּן כְּשִׁנּוּסֵעַ, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע, וְנוֹפֵל מִתְשׁוּקָתוֹ שְׁהִיָּה לוֹ תְּחִילָה. וְאַחַר כֵּן כְּשִׁבָּא לְהַצְדִּיק, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרָע עוֹד יוֹתֵר, וְאוֹבֵד כָּל חֲשֻׁקוֹ, אֵל יִקְשֶׁה בְּעֵינָיְךָ זֹאת, וְאַל יִבְהַלּוּךָ

רעיוניך על זה.

כי דע, שזה נמשך מחמת כי בתחלה כשבא לו ההרהור תשובה, מחמת הטוב שהתעורר בתוכו, אזי על ידי מעשיו באותו שעה, המית יצרו, ונתבטל יצרו הרע שהיה לו, כי המיתו בזה ההרהור תשובה והעבדא של אותו השעה. ואחר כך כשרוצה לנסע, מתגבר עליו יצר הרע אחר. כי כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו' (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה ספה נ"ב), ויש לו עתה יצר הרע גדול ממה שהיה לו תחלה. על כן אם אינו מתחזק נגדו, אזי מתגבר עליו זה היצר הרע החדש, ונופל מתשוקתו שהיה לו תחלה. כי צריך התגברות חדש ביותר, נגד זה היצר הרע החדש שבא לו כנ"ל:

כי יש כמה בחינות ביצר הרע. כי יש בני אדם נמוכים מגשמים, שהיצר הרע שלהם הוא גם כן יצר הרע נמוך ומגשם. והרב, היצר הרע שלהם הם הדמים בעצמם, הינו הדם שבחלל השמאלי, שהוא בתקפו. ועקר בלבולים שלהם, מעכירת ומבלבול הדמים. ובאמת מי שיש לו דעת צח כל שהוא, היצר הרע הזה, הוא אצלו שטות גדול ושגעון, ואין צריך שום התגברות לנצח אותו. ואפלו מה שנחשב בעיני ההמון לנסיון גדול, כגון הנסיון של תאות נאוף, הוא אצלו שטות, ולא נחשב לו לשום נסיון כלל (עיין שבחי הר"ן סי' טז ובשיחות הר"ן סי' נא). כי מי שיש לו שום דעת, ויודע מעט מגדלת אדונינו הבורא יתברך שמו, כמה שפיתוב (תהלים קל"ה): "כי אני ידעתי כי גדול ה' ואדנינו מכל אלקים". ואי אפשר להסביר זה, לא בכתב ולא בעל-פה (עיין שיחות הר"ן סי' א). כי גדלת השם יתברך הוא רק לכל חד לפום מה דמשער בלבה, כמו שפיתוב בזהר הקדוש (וירא ק"ג): "נודע בשערים בעלה",

'לְכֹל חַד לְפָנֶיךָ מָה דְמִשְׁעָר בְּלִבָּהּ. וּמִי שֶׁזֹּכֵחַ לְשַׁעַר בְּלִבּוֹ אֶת גְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּיָדָיו אֵצֶל זֶה אֵינוֹ נֶחְשָׁב שׁוֹם דָּבָר לְנַסְיוֹן, וְאֵין צָרִיךְ שׁוֹם הַתְגַּבְרוּת עַל זֶה.

רַק שֵׁישׁ בְּחִינַת יֵצֶר הָרָע, שֶׁהוּא מְלֶאכֶד הַקְדוּשָׁה, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא יֵצֶר הָרָע, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר וּלְהַמְלִיט מְאֹד מִפָּנָיו. הֵינּוּ בְּחִינּוֹת גְּבוּרוֹת, בְּחִינּוֹת דִּינִים. וְזֶה הַבֵּר דַּעַת, יֵשׁ לוֹ זֶה הַיֵּצֶר הָרָע הַנִּלְוֵה, הֵינּוּ גְבוּרוֹת וְדִינִים. וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו, וּלְהַמְתִּיק הַדִּינִים, שֶׁיְהִיָּה רַק כְּלוֹ טוֹב. כִּי מִי שֶׁנִּכְלָל בְּמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְלִיל, הֵינּוּ בְּאֵין סוּף, שָׁם כְּלוֹ טוֹב, וְאֵין שָׁם דִּין, חֵם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת כְּלוֹ טוֹב, וּלְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים, שֶׁהֵם הַיֵּצֶר הָרָע שְׁלֹמֶעֱלָה:

וּבַזֶּה פָּגַם דָּוִד בְּבֵית שֶׁבַע, כִּי בְּיָדָיו חָלִילָה לֹאמַר, שֶׁדָּוִד חָטָא בְּגַשְׁמִיּוֹת מִחַמַּת תַּאֲוָה, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי כָּבַד אָמַר דָּוִד בְּעַצְמוֹ, "וּלְבִי חָלַל בְּקִרְבִּי" (תְּהִלִּים ק"ט), שֶׁהֲרֵג כָּבַד אֶת הַיֵּצֶר הָרָע הַגַּשְׁמִי בְּתַכְלִית, וְהַכְּנִיעַ הַדָּם שֶׁבְּחָלֵל הַשְּׂמָאֵלִי. וְאֶף שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (שֶׁבֶת נ"ו): 'כָּל הָאֹמֵר דָּוִד חָטָא אֵינוֹ אֵלָּא טוֹעֵה וְכוּ', אֶף־עַל־פִּי־כֵן, אֲפִלּוֹ זֶה הַפָּגַם הַקָּטָן וְהַחֲטָא קָל שֶׁנַּעֲשָׂה כַּמוּבָא, גַּם זֶה בְּיָדָיו לֹא הָיָה, חֵם וְשָׁלוֹם, מִחַמַּת תַּאֲוָה, מִחַמַּת עֲכִירַת הַדָּמִים, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁמִּשָּׁם בָּא תַּאֲוָה זוֹ שֶׁל נְאוּף. רַק הַפָּגַם שֶׁלוֹ הָיָה לְמַעְלָה בְּגְבוּרוֹת, שֶׁלֹּא הִמְתִּיק הַיֵּצֶר הָרָע שְׁלֹמֶעֱלָה, הֵינּוּ הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים. וְגַם זֶה הָיָה בְּדַקּוֹת גְּדוֹל, כִּי רָאוּיָה הָיְתָה בֵּית שֶׁבַע לְדָוִד וְכוּ'. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּדָוִד (דְּבָרֵי־הַיָּמִים א כ"ב): "לֹא תִבְנֶה בַּיִת לַשְּׁמַיִם כִּי דָמִים רַבִּים שָׁפַכְתָּ", הֵינּוּ שֶׁלֹּא הִמְתִּיק הַגְּבוּרוֹת, עַל־כֵּן לֹא זָכָה לְבָנוֹת הַבַּיִת. וְאֶף שֶׁמְלַחֶמֶת ה' נִלְחַם, עִם כָּל זֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה, בְּמָקוֹם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תנוד - צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שידף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

**שְׁצַרְיָךְ לְהַכְלִיל, הֵינּוּ בְּאֵין סוּף, שָׁם כָּלוּ טוֹב, וְצַרְיָךְ לְהִיּוֹת רַק טוֹב
בְּלִי שׁוּם דִּינִים כָּלָל:**

וזה בְּחִינַת (תקוני זהר תקון ע' דף קכ"ג): 'אִפְלוּ כֶּתֶר עֲלִיוֹן אֲכַמָּא
אִיהוּ לְגַבֵּי עֲלֵת הָעֲלֹת. בְּחִינַת (תהלים פ"ב): "לֹא יֵדְעוּ וְלֹא
יִבִּינוּ בִּחְשֻׁכָּה יִתְהַלְּכוּ" בְּחִינַת (עיין לעיל אחר המאמר בסי' נו, בד"ה שייד
לעיל) הַקְּדוּשָׁה שְׁלִמְעֵלָה* שְׁהוּא הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים
הַנִּלְ:

(* וְגַם לְמַעְלָה (כְּבִיכּוֹל) אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךְ מְצִינּוּ בְּחִינַת יֵצֵר הָרָע הַנִּלְ כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ב וּמוּבָא בְּפִרְש"י): בְּתַחֲלָה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה
לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין, שְׁזָה בְּחִינַת יֵצֵר הָרָע כְּנִלְ, וְאַחֲרֵיכֵן כְּבִיכּוֹל שָׁבַר הַיֵּצֵר
הָרָע, וְשִׁתַּף מִדַּת רַחֲמִים וְכוּ'. וּמִזֶּה הִכָּח נִשְׁתַּלְּשֵׁל וְנִמְשָׁךְ כַּח לְמַטָּה לְשִׁבְרָא אֶת הַיֵּצֵר
הָרָע, כִּי לוֹלֵא זֹאת לֹא הָיָה כַּח לְשִׁבְרָא הַיֵּצֵר הָרָע: וְכֵן מְבָאָר לְשׁוֹן זֶה בְּגִמְרָא (יּוֹמָא ס"ט):
שְׁאָמְרוּ שָׁם 'זוֹ הִיא גְבוּרַת גְבוּרַתוֹ שְׁכּוּבֵשׁ אֶת יֵצֵרוֹ, שְׁנוֹתֵן אֶרְךְ אַפִּים לְרָשָׁעִים'. נִמְצָא
מְבָאָר שָׁם עַנִּין הַנִּלְ, שְׁמַח שְׁחַשְׁמִ יִתְבַּרְךְ כּוּבֵשׁ מִדַּת הַדִּין וּמְאַרְיָךְ אַפּוֹ, הוּא בְּחִינַת
שְׁבִירַת הַיֵּצֵר הָרָע אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךְ (עיין רש"י שם בגמ' הַנִּלְ. וְעִיין ב"ב טז כֵּאדָם
שְׁמַסִּיתִים אוֹתוֹ וְנִיסַת וְכוּ', הוּא שְׁטֵן הוּא יֵצֵה"ר וְכוּ'. וְעִיין סוּכָה נב ע"ב שְׁכַבִּיכּוֹל הוּא
יֵת' בַּעֲצֵמוֹ מִתְחַרֵּט עַל בְּרִיאַת הַיֵּצֵה"ר וְכוּ'. וְכ"ז לְשִׁבְרָא אֶת הָאוֹזֵן, כְּפִי' הַמְחַרֵּשׁ"א
בַּח"א ג' ב"ב שם. וְהַכֵּלל שְׁמַבְחִינַת מִדַּה"ד מִשְׁתַּלְּשֵׁלִים בְּחִינַת הַמְלַאכִים הָעוֹמְדִים
לְשִׁמְאֵל, עַד שְׁנִשְׁתַּלְּשֵׁל גַּם בְּחִי' הַשְׁטֵן, כְּמ"ש (אִיּוֹב א) וַיִּבֵּא גַם הַשְׁטֵן בְּתוֹכְכֶם. וְהוּא
שְׁטֵן הוּא יֵצֵה"ר, כִּי מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ שׁוֹרֵשׁ הַיֵּצֵה"ר שְׁכַלֵּב הָאָדָם, שְׁעִי"ז יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה) וְעִיין
בְּזוֹהַר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. שָׁם מוּבָן וּמְבָאָר, שְׁבְּחִינַת מִדַּת הַדִּין הוּא (שְׁרָשׁ) (וְעִיין זוֹהַר
בְּרֵאשִׁית מ"ט ע"ב, וּבְזוֹהַר וַיֵּצֵא קִמְחָה, וּבְזוֹהַר שְׁמוֹת כו ע"ב, וּבְתִיקוֹן כֵּא בַעֲנִין פְּרָה
אֲדוּמָה, וְשֵׁם בְּדָף ס' וּגְבוּרָה תִּמְנָן ס"מ דֵּאִיהוּ יֵצֵה"ר, וְכֵן מְבּוֹאָר בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל
בְּמִקּוּמוֹת הַרְבֵּה, וְעִיין מְאֹרֵי אוֹר) בְּחִינַת הַיֵּצֵר הָרָע:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי מַוְהַר"ן הַיְיִמִּי:

קִשָּׁה מְאֹד לְהִיּוֹת מְפֹרָסִים - ע"א

א קִשָּׁה מְאֹד לְהִיּוֹת מְפֹרָסִים, כִּי מִי שֶׁהוּא מְפֹרָס צָרִיךְ לְסַבֵּל יְסוּרִים בְּשִׁבְלֵי רַבִּים, רַק שֵׁישׁ שֶׁמְכַרְחִים מִן הַשָּׁמַיִם לְהִיּוֹת מְפֹרָסִים:

לְהִתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם נֶגְדַּת הַיֵּצֵר הָרָע - ע"ב

א אִם מִתְעוֹרֵר אָדָם לְתִשׁוּבָה אִזּוֹ כְּשֶׁרוֹצֶה לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי ה' וְלִנְסֹעַ לְהַצְדִּיק מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם יֵצֵר הָרָע יוֹתֵר גָּדוֹל, עַל כֵּן צָרִיךְ בְּכָל פַּעַם הַתְּגַבְרוּת בְּיוֹתֵר וְהִתְחַזְּקוֹת חֲדָשׁ נֶגְדַּת הַיֵּצֵר הָרָע הַחֲדָשׁ שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פַּעַם, וּמִזֶּה בָּא מֵה שֶׁלְּפַעֲמִים כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר הָאָדָם לְנִסְעַת אֵל הַצְדִּיק וְלֵאנְשֵׁי אִמָּת וַיֵּשׁ לוֹ תִּשׁוּקָה גְּדוֹלָה, וְאַחֲרֵי כֵן כְּשֶׁמִּתְחִיל לְנִסְעַת נִחְלָשׁ חֲשָׁקוֹ וְלְפַעֲמִים כְּשֶׁבָּא לְהַצְדִּיק נוֹפֵל מִתִּשׁוּקָתוֹ לְגַמְרֵי. כֹּל זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַנ"ל כִּי תִּכְף כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר לְנִסְעַת לְהַצְדִּיק הָאִמָּת אִזּוֹ הַמִּית יֵצֵרוֹ הָרָע שֶׁהִיָּה לוֹ בַּתְּחִלָּה וְאַחֲרֵי כֵן כְּשֶׁרָצָה לְנִסְעַת נִתְחַוָּה לוֹ יֵצֵר הָרָע חֲדָשׁ חֲזָק מִבְּתְּחִלָּה כִּי כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבֵרוֹ יֵצֵרוֹ גְּדוֹל מִמֶּנּוּ' (סִפְּהָ נ"ב). עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְקָרֵב אֶת עַצְמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִמָּת צָרִיךְ הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם נֶגְדַּת הַיֵּצֵר הָרָע הַחֲדָשׁ שֶׁמִּתְחַדֵּשׁ עָלָיו בְּכָל פַּעַם: ב כִּי יֵשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת בְּיֵצֵר הָרָע וְרַב הָעוֹלָם הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלָּהֶם הוּא נְמוּךְ וּמְגֻשָּׁם מְאֹד רוּחַ שְׁטוּת מִמֶּשׁ, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת צַח כָּל שֶׁהוּא וּמִשְׁעֵר בְּלִבּוֹ קִצָּת אֶת גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ. בּוֹדֵאֵי הַיֵּצֵר הָרָע הַזֶּה הוּא אֶצְלוֹ שְׁטוּת גְּדוֹל וְשִׁנְעוֹן וְאֶפְלוֹ נִסְיוֹן שֶׁל תִּשׁוּקָה נְאוּף הוּא אֶצְלוֹ שְׁטוּת וְאִין צָרִיךְ שׁוּם הַתְּגַבְרוּת נֶגְדּוֹ. רַק שֵׁישׁ לוֹ יֵצֵר הָרָע אַחַר גְּבוּהַ מִזֶּה הַרְבֵּה אֲבָל הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁל רַב הָעוֹלָם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תנו"ו — צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני" מקוזה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" —

— "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

הוא שטות גדול באמת למי שהוא רק בעל שכל אמת לבד:
 ג ויש שהיצר הרע שלהם הוא בחינת קלפה דקה וזה היצר הרע
 אין מגרין אלא באיש חיל גדול במעלה קצת אבל עדין אין זה
 היצר הרע של הצדיקים האמתיים כי היצר הרע שלהם הוא
 מלאך הקדוש ממש:

סדר תשי מוהר"ן הי"מ:

תקיב (סט) אמר (עם איז שוין איין עברה אז איר טיט איין עברה) [זה כבר
 עבירה בשאתם עושים עבירה] רצונו לומר מעתה:
 תקיג (ע) שמעתי בשמו שאמר על ידי אמונת צדיקים אמתיים
 זוכה לממון הרבה וזה (בזמירות ליל שבת): 'שכרו הרבה מאד'.
 'מאד' זה הממון כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ובכל
 מאדך בכל ממונה, 'על פי פעלו', 'פעלו' הם הצדיקים כמו
 שכתוב (איוב ל"ו): "אתן לפעלי צדק". וזה 'על פי פעלו' הינו
 על ידי אמונה בהצדיקים, כי אמונה תולה בפה של אדם כמו
 שכתוב (תהלים פ"ט): "אודיע אמונתך בפי" ועל ידי זה שכרו
 הרבה מאד, שזוכה לממון הרבה:

תקיד (עא) שמעתי בשמו שספר מכמה צדיקים אמתיים גדולים.
 ואמר שזה יש לו קצת כח להנהיג העולם רק החסרון שהוא אינו
 בר אבהו. וכן ספר עוד מאיזה צדיקים שאין יכולין להנהיג
 העולם. ענה ואמר שהענין הוא כמו שאיתא במדרש (בהקדמת
 הזוהר) לענין האותיות בשעת בריאת העולם. שבאו האותיות
 לפני השם יתברך וכל אחד רצה שיברא בו השם יתברך את
 העולם. והשיב השם יתברך לכל אחד ואחד שבאותיות נאה
 אתה ויפה אתה מאד. ואף על פי כן איני רוצה לברא בך את
 העולם וכו' כמו כן יש לענין הצדיקים שיש בהם נאים ויפים

מֵאֵד, וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן אֵינָם יְכוּלִים לְהִנָּהֵיג הָעוֹלָם:

תקטו (עב) הַזְהִיר שֶׁלֹּא לֵאכֹל בְּהִלְעָטָה הֵינּוּ בְּמַהֲירוֹת כְּדָרָךְ גְּרָגְרָן, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה): "הִלְעִיטָנִי נָא", רַק לְהִרְגִיל עֲצֹמוֹ לֵאכֹל בְּמַתִּינּוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וּבְדָרָךְ אֶרֶץ כְּדָרָךְ שְׂאוּכְלִין בְּדָרָךְ אֶרֶץ כְּשִׁיּוֹשֵׁב אָדָם חָשׁוּב עַל הַשְּׁלָחַן, כִּךְ יֹאכֵל תָּמִיד אֲפֵלוֹ כְּשִׂאוּכֵל לְבָדוֹ:

תקטז (עג) אָמַר שְׁלֹעֲתִיד יֹאמְרוּ הַצְּדִיקִים זֶה הַשֵּׁם קוִינּוֹ לוֹ, (תְּעֵנִית ל"א) זֶה דִּיקָא, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנּוּ שִׁיאֲמָרוּ כָּל אֶחָד טַאקִי צוֹ דְעַם גָּאט הָאֲבָן מִיר גִּיהָאֲפֵט [בְּאַמַּת לַהֲשֵׁם זֶה הֵינּוּ מְקוּיִם]. כְּלוּמַר שְׁגַם בְּעוֹלָם הַזֶּה זָכוּ לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ כִּךְ, כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹאִין אוֹתוֹ עַתָּה, וְתָמִיד הָיוּ מְקוּיִם לְרֹאוֹת אוֹתוֹ כִּךְ, וְעַכְשָׁו זָכוּ לְזֶה. וְעַל-כֵּן יֹאמְרוּ אֵז זֶה הַשֵּׁם קוִינּוֹ לוֹ זֶה דִּיקָא:

תקיז (עד) אָמַר אֲנִי בְּטוּחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּל תֵּינּוֹק שִׁיבּוֹא לְפָנָי קִדָּם שִׁיגִיעַ לְבֹן שִׁבְעַ שָׁנִים, בּוֹדָאִי יִהְיֶה נָקִי מִן הַחֲטָא עַד יוֹם חֲתָנָתוֹ:

תקיח (עה) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שֶׁאָמַר יֵשׁ אֶצְלִי אֲנָשִׁים שְׁלִפְעָמִים הֵם מְתַלְהָבִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּסְמוּכִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת. וְהֵם אֵז בְּמִדְרָגָה טוֹבָה שְׂאֲפֵלוֹ צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם אוֹחֲזִים בָּזֶה. אֲבָל לְפִעְמִים נוֹפְלִים מִזֶּה וְכוּ' מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה בְּעַת שֶׁהֵם אוֹחֲזִים בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, מִי יִתֵּן וְהָיוּ אוֹחֲזִים בְּמִדְרָגָה זוֹ לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה: עוֹד שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ בְּעַנְיָן זֶה שֶׁאָמַר שְׁעָקָר הוּא הַלֵּב שֶׁל הַתְּחִלָּה כִּי אֵז בְּהַתְּחִלַּת עֲבוּדַת הַשֵּׁם מְתַלְהָב הַלֵּב מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְטוֹב מְאֹד לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַתְּאַמֵּץ שִׁיאֲרִיד זְמַן הַרְבֵּה בְּהַתְּלַהֲבוֹת וְהַשְׁתַּוְקָאוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁל הַתְּחִלָּה. וְאָמַר שֶׁהַצְּדִיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי זוֹסִיָּא זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה הָיָה בְּעַנְיָן זֶה

זֶכֶר נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'תנח"ך מ'מ'ר מ'ו'ה'ר'נ'י'ת ז'צ"ל "צ'ך צ'נ'י מ'ק'ו'ה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'ק'ו'ן ל'כ'נ"ך
ז'כ'ר נ'ת'ן ו'ל'א י'ע'ב'ו'ר" י'צ'א ל'א'ו'ר ע"י ה'ו'צ'א'ת "נ'צ'ח'ת'י ו'א'נ'צ'ח" ש'ע"י י'ש'י'ב'ת ת'י'ק'ו'ן ה'מ'י'ד'ו'ת

ח'ד'ו'ש ג'ד'ו'ל מ'א'ד נ'ג'ד כ'מ'ה צ'ד'י'ק'י'ם ג'ד'ו'ל'י'ם כ'י ה'ל'ך ע'ם ה'ל'ב ש'ל
ה'ה'ת'ח'ל'ה ז'מ'ן ר'ב:

ת'ק'י'ט (ע'ו) פ'ע'ם א'ח'ת א'מ'ר ל'י כ'ל מ'ה ש'א'ת'ה ר'ו'א'ה ב'ע'ו'ל'ם ה'ו'א
ר'ק ב'ש'ב'י'ל ה'ב'ח'י'ר'ה, כ'י כ'ל ה'ע'ו'ל'ם ו'מ'ל'א'ו ל'א נ'ב'ר'א ר'ק ב'ש'ב'י'ל
ה'ב'ח'י'ר'ה:

ס'ד'ר ל'ק'ו'ט'י ע'צ'ו'ת ה'י'ו'מ'י:

ז'כ'רו'ן

- א ה'ה'ת'פ'ל'ה מ'ס'ג'ל ל'ז'כ'רו'ן (ל'ק'ו'ט'י-מ'ו'ה'ר"ן ס'י'מ'ן ז).
- ב ע'ל-י'ד'י ת'ע'נ'י'ת ו'צ'ד'ק'ה, ו'ב'פ'ר'ט צ'ד'ק'ה ל'א'ר'ץ-י'ש'ר'א'ל, ע'ל-י'ד'י-ז'ה
נ'ת'ב'ט'ל ה'ש'כ'ח'ה ו'ז'ו'כ'ה ל'ז'כ'רו'ן (ש'ם ל'ז).
- ג ע'ל-י'ד'י מ'ח'א'ת כ'פ'י'ם ב'ש'ע'ת ה'ה'ת'פ'ל'ה נ'מ'ת'ק'י'ן ה'ד'י'נ'י'ם, ו'נ'צ'ו'ל'י'ן
מ'ש'כ'ח'ה, ו'ז'ו'כ'י'ם ל'ז'כ'רו'ן (ש'ם מ'ו).
- ד צ'ר'י'ך ל'ש'מ'ר מ'א'ד א'ת ה'ז'כ'רו'ן, ש'ל'א י'פ'ל ל'ש'כ'ח'ה, ד'ה'י'נ'ו ש'י'ז'כ'ר
ת'מ'י'ד ב'ע'ל'מ'א ד'א'ת'י ו'ל'א י'ש'כ'ח. ו'כ'ך ר'א'ו'י ל'ה'י'ו'ת מ'נ'ה'ג א'י'ש
ה'י'ש'ר'א'ל'י, ש'ת'כ'ף ב'ב'ק'ר ב'ה'ק'י'צ'ו מ'ש'נ'ת'ו, מ'י'ד כ'ש'י'פ'ת'ח א'ת ע'י'נ'י'ו,
ק'ד'ם ש'י'ת'ח'י'ל ש'ו'ם ד'ב'ר, י'ז'כ'ר א'ת ע'צ'מ'ו ת'כ'ף ב'ע'ל'מ'א ד'א'ת'י, ו'ז'ה
ב'ח'י'נ'ת ז'כ'רו'ן ב'כ'ל'ל'י'ו'ת. ו'א'ח'ר-כ'ך צ'ר'י'ך ל'ה'מ'ש'י'ך ה'ז'כ'רו'ן
ב'פ'ר'ט'י'ו'ת, ד'ה'י'נ'ו, ש'י'ג'י'ד'ל ד'ע'ת'ו ב'כ'ל מ'ח'ש'ב'ה ד'ב'ו'ר ו'מ'ע'ש'ה ש'ה'ש'ם
י'ת'ב'ר'ך מ'ז'מ'י'ן ל'ו ב'כ'ל י'ו'ם, ל'ה'ב'י'ן מ'ה'ם ה'ר'מ'ז'י'ם ש'ה'ש'ם י'ת'ב'ר'ך
מ'ר'מ'ז ל'ו ע'ל-י'ד'ם ל'ה'ת'ק'ר'ב א'ל'י'ו, כ'י ה'ש'ם י'ת'ב'ר'ך מ'צ'מ'צ'ם א'ת
ע'צ'מ'ו מ'א'י'ן ס'ו'ף ע'ד א'י'ן ת'כ'ל'י'ת, ו'מ'ר'מ'ז ל'ו ר'מ'ז'י'ם ב'כ'ל י'ו'ם ע'ל-י'ד'י
כ'ל ה'ד'ב'ר'י'ם ש'מ'ז'מ'י'ן ל'ו ב'א'ו'ת'ו ה'י'ו'ם. ו'צ'ר'י'ך ה'א'ד'ם ל'ה'ג'ד'י'ל ד'ע'ת'ו
ב'ז'ה ל'ז'כ'ר ב'ה'ש'ם י'ת'ב'ר'ך ע'ל-י'ד'י כ'ל ה'מ'ח'ש'ב'ה ד'ב'ו'ר ו'מ'ע'ש'ה
ש'ה'ש'ם י'ת'ב'ר'ך מ'ז'מ'י'ן ל'ו ב'כ'ל י'ו'ם, ו'ל'ה'ב'י'ן מ'ה'ם ה'ר'מ'ז'י'ם ל'ה'ת'ק'ר'ב

אליו. אך ההגדלת הידעת צריך להיות במדה וכו' (שם סי' נד; ועיין דעת' אותיות לו לו).

הוא ואפלו מי שיודע ומבין רמזים מכל הדברים, אפלו מדברי חל, אף על פי כן אסור לו לעסוק רק בזה, מחמת שני טעמים (עין בפנים); רק צריך שיהיה לו הסתפקות, להסתפק רק בהכרחיות, ואפלו מההסתפקות גופה צריך לתן צדקה (ועי' ממון אות כו). ומי שמתנהג כך, נעשה על ידי כל זה תקונים ויחודים גדולים למעלה. והמוזעם, שאין להם זה השכל להבין הרמזים כנ"ל נעשה אצלם כל זה ממילא, על ידי שנה וציצת ותפלין ותורה ותפלה ומשא ומתן (שם).

וכדי לשמר הזכרון הנ"ל, צריך לשמר את עצמו שלא יפל לבחינת רע-עין, שהוא מיתת הלב, שעל ידי זה בא שבחה (שם).

סדר שיחות הר"ן היומני:

שח ויש לנו בזה שיחות הרבה, שכל דבורים ושיחות כאלו של העולם הכל הם מן היצר הרע, שמרבה שיחות כאלה להכביד הצער ולהגדיל דאגת הפרנסה כאלו עכשו חס ושלום, אפס תקוה ובאמת הוא שקר וכזב כי השם יתברך מפרנס ומכלכל העולם תמיד ובכל דור ובכל שנה נמצאים עולים ויורדים ואם נסתכל היטב בכל שנה ובכל עת, בודאי נמצא תמיד אנשים רבים שהיו עניים ומשרתים וכיוצא בשנים הקודמים, ועכשו נתעשרו וגם הם רבם אומרים שהשנים אינם מתקנות עתה במקדם, מחמת שרוצים בכל פעם עשירות יותר, ומנהיגים בביתם בגדולות יותר, עד שהוצאתם מרבה ואומרים שעתה אינם שנים טובות במקדם, אף על פי שאנו זוכרים שזה סמוך לפני איזה שנים היו עניים או משרתים וכיוצא בהם ויהיה איך שיהיה, מאי נפקא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתס - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִנָּה, מֵה שְׂצוּעִים בְּכָל פֶּעַם שֶׁהַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים
מֵאֲלָה וּכְבָר צוּחַ שְׁלֵמָה עַל זֶה וְסִתֵּר דְּבָרֵיהֶם וְאָמַר (קֹהֶלֶת ז"י):
"אֵל תֹּאמַר שֶׁהַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֲלָה, כִּי לֹא מִחֲכָמָה
שָׂאֲלָתָּ עַל זֶה" וְאָף עַל פִּי שֶׁרֵשׁ"י פִּירֵשׁ שֶׁם כִּי הַכֹּל לְפִי זְכוּת
הַדּוֹרוֹת, אָף עַל פִּי כֵן הִרְבֵּה פָּנִים לַתּוֹרָה וְאִין מִקָּרָא יוֹצֵא מִיָּדִי
פְּשׁוּטוֹ כִּי שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָיָה חָכֵם גָּדוֹל מְכַל אָדָם
אָמַר בְּחֲכָמָתוֹ וְרוּחַ קֹדֶשׁוֹ שָׁזָה שְׁטוּת גָּדוֹל מֵה שְׂאוֹמְרִים
שֶׁהַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֲלָה כִּי בְּכָל פֶּעַם אֹמְרִים כָּךְ
וּבְאַמֶּת אָנוּ רוֹאִים שֶׁבְּכָל פֶּעַם הָעוֹלָם נִתְעַשֵּׂר יוֹתֵר, וּמִתְנַהֵג
הָעוֹלָם בְּגִדּוֹלוֹת וּבְהוֹצָאָה מְרַבָּה יוֹתֵר מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמִי:

סימן שלד (א) נפלה דליקה בשבת אם הוא בלילה קודם
סעודה יכול להציל כדי מזון שלש סעודות הראוי
לאדם והראוי לבהמה ובשחרית מזון שתי סעודות
ובמנחה מזון סעודה אחת ודוקא בני הבית שהדליקה בו לא יצילו
יותר משום דאיכא למיחש שמתוך שטרודים בהצלה ישכחו
השבת ויכבו אבל בתים הקרובים ויראים שתגיע להם הדליקה
יכולים להציל כל מה שירצו: (ב) יש מתירים לטלטל מעות
ודברים המוקצים כדי להצילם מפני הדליקה או מאנסים הבאים
לגזלם דבמקום פסידא אין לחוש לאיסור מוקצה ויש אוסרים
ואפילו לומר לעכו"ם לטלטל סחורה הנפסדת מחמת גשמים יש
מי שאוסר (ועיין לעיל סימן ש"ז סעיף י"ט): (ג) הציל פת נקיה לא יציל
פת הדראה (פי' פת שניטל הדרה דהיינו פת סובין) אבל איפכא שרי: (ד)
מצילין מיום הכיפורים לשבת אבל לא משבת ליום הכפורים
ויו"ט ולא לשבת הבאה אבל מיום הכפורים למוצאי יום הכפורים

מצילים מזון סעודה אחת: (ה) מצילין לחולה ולזקן ולרעבתן כבינוני: (ו) הא דאין מצילין אלא מזון שלש סעודות היינו דוקא בשני כלים אבל בכלי א' מצילין אפילו יש בו מאה סעודות ואפילו פירש טליתו וקיפל והביא לתוכו וחזר וקיפל והביא לתוכו מותר כיון שמוציא הכל בפעם אחת: (ז) מותר להציל כלי תשמישו הצריכים לו לאותו היום כגון כוסות וקיתוניות: (ח) ולובש כל מה שיכול ללבוש ומוציא ופושט וחוזר ולובש ומוציא ופושט ויש מי שאומר שאינו לובש ומוציא אלא פעם אחת בלבד: (ט) ואומר לאחרים בואו והצילו לכם כל אחד מזון שלש סעודות ויכולים ללבוש כל מה שיוכלו ללבוש אם רוצים זוכים בו מן ההפקר כיון שאמר הצילו לכם ואם אינם רוצים לזכות אלא רוצים להחזירו לקבל שכר על הצלתם הרשות בידם ולא הוי שכר שבת: (י) כל הצלה שאמרנו אינה אלא לחצר אחרת המעורבת אבל לא לשאינה מעורבת: הגה ויש מקילין אף לשאינה מעורבת (סמ"ג והגהות מרדכי): (יא) יש אומרים דכל הצלה שאמרנו היא לחצר ומבוי הסמוכים לרשות הרבים וגם אינם מקורים דדמי לרשות הרבים ומשום הכי אין מתירין להציל אלא מזון שלש סעודות וכלים הצריכים אבל לבית אחר שעירב עמו יכול להוציא כל מה שירצה ואף לחצר לא אמרו אלא לחצר חבירו אבל לחצר שלו שאינה צריכה עירוב יכול להוציא כל מה שירצה ויש אומרים שאין חילוק: (יב) כל כתבי הקדש מצילין האידנא מפני הדליקה וקורין בהם אפילו כתובים בכל לשון ואפילו כתובים בסם ובסיקרא (פ"י מיני צבעונים) ובכל דבר וכן מטבע ברכות שטבעו חכמים מצילין אותם מן הדליקה ומכל מקום התורפה (פ"י מקום מגולה והפקר) וכן תרגום שכתבו עברי כגון יגר שהדותא וכדנא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תסכ - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תימרון להזן ועברי שכתבו תרגום או בלשון אחר שאותו העם בקיאים בו וכן ספר תורה שיש בו ללקט פ"ה אותיות מתוך תיבות שלמות או שיש בו אזכרה מצילין אותה: (יג) יש מי שאומר דמגלת אסתר הואיל ואין בה אזכרות אם אינה כתובה כמשפטה אשורית על העור ובדיו אין בה קדושה להצילה מפני הדליקה: (יד) הקמיעין שיש בהם פסוקים אין מצילים אותם מפני הדליקה ויש אומרים שמצילין: (טו) מצילים תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין אע"פ שיש בתוכן מעות והוא הדין לשאר כתבי הקודש: (טז) אם הניח תפלין בארנקי (פירוש כים) מלא מעות יכול להצילו מפני הדליקה או מפני הגנבים והגזלנים למקום שיכול להציל התפלין ויש מי שאומר דהיינו דוקא כשהניחם שם מערב שבת:

סֵדֶר לְקוּפֵי הַתְּפִלִּינִים:

תתקמ: ובכן תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותגן ותשמר ותציל את כל ילדי עמך בית ישראל, מן כל הכתות הרעות של החכמים להרע המתפשטים עתה בעולם בעוונותינו הרבים, באשר אתה ידעת הן מכתות האפיקורסים העוסקים בחכמות חיצוניות ולשון עלגים של העכו"ם, המתגברים בכל עת לחנך נערי בני ישראל בדרכיהם הרעים והמרים, להרחיקם מלמוד תורה שבועל פה, ולבלי ללמד כי אם תנ"ך עם חכמת הדקדוק וגם זה רק שעה מועטת ביום, ולבלות עקר הזמן על למוד חכמות חיצוניות ולשונות, העוקרים את האדם משני עולמות אוי לעינים שכך רואות, אוי לאזנים שכך שומעות והן משאר כתות של חכמים בעיניהם, המתלווצים מהתמימים בדרכיהם, העוסקים בעבודת ה' ובתורתו בפשיטות

בְּתַמִּימוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל, כַּאֲשֶׁר הוֹרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ
 וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר רַבִּים קָמִים נִגְדָּם, וּפּוֹרְשִׁים רְשֵׁת
 לְרַגְלָם, לְהַטּוֹת אוֹתָם מִנִּי דֶרֶךְ הַיִּשָּׁר וְהַכָּבוֹשׁ מִכָּבָר, לְבִדּוֹת
 מִלִּבָּם חֲכָמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְלִצְנוּת, לְבַלְבֵּל וּלְהַחֲלִישׁ חֵם וְשָׁלוֹם דַּעַת
 הַתַּמִּימִים וְהַיִּשָּׁרִים בְּלִבּוֹתָם:

תַּתְקַמָּא: ה' אֱלֹקִים אַתָּה יַדְעָתָ אֵת כָּל זֶה, כִּמָּה וְכִמָּה מִזִּיקִים
 לְעַבּוֹדְתֶךָ חֲכָמוֹת כָּאֵלוֹ, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זֵרְעֵנוּ וְעַל כָּל זֵרַע עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּשְׁמֹר וְהַצֵּל כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַכַּתּוֹת
 הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, שֶׁלֹּא יִתְפָּסוּ בְּרַשְׁתָּם בִּימֵי נַעֲוִיָהֶם וְתַעְזוֹר וְתִגַּן
 וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל עֵת, וְתוֹרְנוּ וְתִלְמַדְנוּ תָּמִיד שְׁנֵזֻכָּה לִידַע אִיךָ
 לְהִתְנַהֵג עִם בְּנֵינוּ וְזֵרְעֵנוּ מִקְטָנוֹתָם, אִיךָ לְשַׁמְרָם וּלְמַלֵּט נַפְשָׁם
 מִן הַכַּתּוֹת הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, וּלְחַנְּכֵם לְטוֹבָה בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשִׁים
 וְהָאֱמִתִּיִּים, שִׁילְכוּ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר וְהָאֱמֶת בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת
 כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֱמֶת, כַּאֲשֶׁר קִבַּלְנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 וְנִזְכָּה לְהוֹדִיעַ לְכָל בְּנֵינוּ וְדוֹרוֹתֵינוּ הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ וּלְכָל דוֹרוֹת
 זֵרַע יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל מַעֲשֵׂי ה' הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מִימֵי
 אֲבוֹתֵינוּ עַד הַנְּהַ בְּכָל דוֹר וְדוֹר "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים יוֹלְדוּ
 יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם", וְנִזְכָּה לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת מִקְרָא שְׁכַתּוֹב:
 "וְהוֹדַעְתָּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ", לְהוֹדִיעַ לָהֶם קְדֻשַׁת אֱמוּנָתֵנוּ
 הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתַּמִּימָה, וְתַרְחֵם עַל כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִקְטָנוֹתָם, שִׁיזְכּוּ לְקַבֵּל הֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בּוֹ חֵטְא
 מִהַמְשַׁכְּנוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד בּוֹנֵה מִשְׁכַּן קְדוֹשׁ אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבְּלִים הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
 רַבֵּן הֶבֶל פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין בּוֹ חֵטְא:

תַּתְקַמָּב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדַע אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתסד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עָבָשׁוּ בְּעוֹלָם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ בְּעֵינַי הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, אֲשֶׁר
כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ מִתְקַיֵּם אֲלָא עַל הַבַּל פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין בּוֹ חֲטָא,
וְרַבִּים קָמִים עֲלֵיהֶם לְבַלְבֵּל וּלְקַלְקֵל חֵם וְשָׁלוֹם הַבַּל פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ
מִנְעוּרֵיהֶם, עַל יְדֵי חֲכָמָתָם הָרַעוֹת רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעֲנֶה,
וְהִגֵּן בְּעֲדֵיהֶם וְשָׁמַרם וְהִצִּילָם מִכָּל מִיַּי חַנוּכִים הָרַעִים שֶׁל כָּל
מִיַּי דְּרָכִים שְׂאִינָם יִשְׂרָיִם בְּעֵינֶיהָ אֶתְהָה ה' תִּשְׁמָרם תִּצְרְנוּ מִן
הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם חֲמַל עַל פְּלִיטַת יְלָדֵי עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין
לָנוּ עַל מָה לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל זְכוֹת הַבַּל פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין בּוֹ
חֲטָא רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, שְׂיִזְכּוּ כָּל יְלָדֵי עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל שְׁכַל
אֶחָד וְאֶחָד יִקְבֵּל הַבַּל פִּיו שְׂאִין בּוֹ חֲטָא מִהַמְּשַׁכֵּן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף אֱלִיו כְּפִי שֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ, בְּאִפֶּן שְׂיִזְכּוּ עַל יְדוֹ
לֵילָף וּלְהַתְחַנֵּף בְּעַבְדֵּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִכְנֵם בְּתוֹרַת ה' בְּאֵמֶת,
שְׂיִזְכּוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְרָה וּלְהַגּוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְיִלָּה וְתַפְתַּח אֶת לְבָבם
בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְתַתֵּן לָהֶם בִּינָה בְּלִבָּם לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה,
וְהָאֵר עֵינֵיהֶם בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לְבֵיהֶם בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם
וְשָׁנוּתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנַעֲמִימִים וְתִהְיֶה עִמָּהֶם תָּמִיד וְתַעֲזָרֵם וְתוֹשִׁיעֵם
שְׂיִזְכּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

תתקמג: רבוננו של עולם מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל
בקשתינו ברחמים אצלך, בזכות וכח הצדיקי אמת הגדולים
במעלה, העוסקים לדון את כל העולם לכף זכות תמיד, ולחפש
ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו
בהגרוע שבגרועים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב
הזה לפניך להמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם אשר אלו
הצדיקים רואים ומבינים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענין

הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן, כִּי הֵם רוֹאִין הֵיכָן הַתִּינוּקוֹת קוֹרִין,
וּמֵאַיִזָּה צְדִיק מְקַבֵּל כָּל תִּינוּק וְתִינוּק הֶבֶל פִּיּוֹ שְׂאִין בּוֹ חֲטָא,
וְכַמָּה וְכַמָּה מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ, וְכָל הַבְּחִינֹת שְׂיֵשׁ בָּזָה, וְהַדּוֹר שְׂיֵצֵא
מֵהֶם עַד הַסּוֹף בְּזִכּוֹת וְכַח אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים, עֹזֵר וְהוֹשִׁיעַ לָנוּ וְלְכָל
יְלָדֵי עַמּוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וְזִכְנוּ לַפְּעַל כָּל מֵה שְׂבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וּמִלֵּא
מִשְׁאַלֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים: